

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A pusztuló Állatkert*

Forrás:

Független Budapesti

Bp.
(Hely)

1920 VII/22
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

"1920"

Személy

A pusztuló Állatkert.

(Hogyan lehetne az állatállományt kiegészíteni? — Az afrikai állatvásár tervéről nyilatkozik dr. Lendl Adolf.)

A budapesti állatkert valamikor az elsők között állott Európa állatkertjei sorában. Hatalmas és kitűnő állatállománya a külföld érdeklődését is felkeltette, míg pompásan rendezett növénykertje a világ flórájának legritkább példányaival is ékeskedett. De a háború s a forradalmak itt is borzasztó pusztítást vittek végbe.

A háború kezdetével az állat- és növénykertnek küzdelmes korszaka következett be, amit mutat az a szomorú statisztika is, amely szerint az állatkert 1914. évi 10.500 koronás deficitje 1919. év végéig közel 770.000 koronára emelkedett fel. Az összes pénzbeli veszteség *túl van a másfél millión*, míg az állatállomány mintegy 1.468 darabbal fogyatkozott meg, ami között sok értékes ragadozó, különböző madár és állatfajta van.

A főváros tanácsa erre való tekintettel nemrég az egyik közgyűlést pótló tanácsülésen *ötszáz ezer korona forgótőkét* engedélyezett az állatkert számára, hogy a legszükségesebb kiadásokat fedezhesse.

Ezzel egyidejűleg felmerült az a kérdés is, hogy honnét és mily módon lehetne szerezni állatokat a régi állomány felfrissítésére és kiegészítésére. Erre nézve *Lendl Adolf*, az állatkert világhírű igazgatója, a következő felvilágosítást adta a *Független Budapest* munkatársának:

— Hogy az állatok lassankint megfogytak az állatkertben, az természetes és egyrészt az évek óta tartó mostoha viszonyoknak a következménye, másrészt pedig annak a körülménynek tudható be, hogy az állatkerti állatok a leg gondosabb ápolás mellett is *rövidebb életűek*, mint a szabad fajroko-

naik. Ezért szorul rá minden állatkert folyamatos importra, amely a mutatkozó hiányokat pótolja. Most minden állatkertnek sok pótolni valója volna, hiszen a legtöbb külföldi állatkert teljesen elnéptelenedett.

— A háború előtt több németországi nagyobb állatkerttel akartunk mi is szövetkezni arra, hogy állatokat *közvetlenül importáljunk* nemet és angol Keletafrikából, Szudánból és a Szomáliföldről, mert ezek az országok szállítják a legtöbb és legértékesebb állatokat: a zsirafokat, az antilopok számos fajtát, a zebrákat, a ritka orrszarvuakat, sokféle majmot és madarat, különböző ragadozókat, hiénákat, oroszlánokat és más macskaféléket. Különösen az előbbieket aránylag igen drágák itt Európában az állatkereskedők eleven raktáraiban. Afrika említett területein azonban vannak gyűjtők, többnyire *odaszakadt európaiak*, akik örülnek, ha elviszik a gyűjtött állataikat s ezért *olcsón adják*. Ezekből akartunk vásárolni közvetlenül; igaz, hogy a szállítási költségek és veszteségek elég nagyok, mindamellett sokkal olcsóbban jutottunk volna folytonosan szép állatokhoz, mint a hamburgi, hannoveri stb. kereskedők útján, akik szintén onnét hozzák az árut. Ez a tervünk azonban félbemaradt a háború kitérésével.

— Ha ismét rendesebb idők fognak beállni, talán

megújíthatjuk a félbemaradt szövetkezést s ez állatkertünk javára válnék. Addig azonban csak kiszámíthatatlan költséggel tudnánk itt-ott valamilyen állatot beszerezni a mi állatkertünk még most is igen értékes állományának kiegészítésére.

— Az északamerikai állatok *Hamburgon át* jönnek hozzánk, szintúgy a norvégiaiak is. Ellenben a délamerikaiakat *Genéből* kell beszerezni csere útján a *buenos-airesi állatkert közvetítésével*, mert ez foglalkozik ilyen csereüzletekkel. Az indiai kisebb állatokat *Alexandriában* lehet megrendelni, mert ott kikötnek rendszeren az Indiából jövő hajók s ezek hoznak az alexandriai állatkereskedőknek sok majmot, madarat stb. Az elefántokat azonban *Colombóból* importálják Európába közvetlenül. Legkényelmesebben, sok tekintetben legbiztosabban vásárolnak az állatkertek az *európai kereskedők raktáraiból*; azonban ezek a *legdrágább beszerzési források*. Mivel most üresek e kereskedők üzletei egyelőre várni kell, amíg a szállítási és valutáris viszonyok ezt parancsolják.

Végül kiemelte *Lendl* igazgató, hogy a hazai állatok beszerzése mindig nagy gondot okozott. Alsóbbrendű állatokat küldtek ugyan mindenfelől, de ritkább fajt nehezen szántak az állatkertnek. Sajátságos, hogy általában az afrikai állatok a legszivósabbak az állatkertekben, mert a mi klímánk is olyan száraz, mint az ottani. Ezért is lehet aránylag sok afrikai fajt látni az európai állatkertekben.